

מעורר שיפור - יוני נתניהו

הצגת המקור על יוני נתניהו כפי שהוא מופיע בזכרון "אמונה וזאווה". לא אכזבו מי כגב אמו.

משימת קריאה: אסוה הגוך הטקסט בזכרון אגר משפטים איתם הצהגו, וזכרון אגר משפטים איתם אני לא הצהגה

"אני חי - אכל בעולם שבור והרוס. אני לומד - ואיני לומד דבר. מדוע אני כזה ולא אחר? אני מצר על עצמי, שאיני ככל השאר. לא פעם חשבתי על כך: אני נולד, חי, ואפילו יוצר - ולבסוף מת. אהפך לעפר, למדרס רגלם של אחרים, שימותו גם הם כדי להמשיך מעגל, שאין לו סוף, של חיים ומות, ואם אני קיים לשם המות - מדוע אני חי בכלל? מדוע אני נולד? הרי טוב יותר היה, שלא להולד כלל.

כח החיים דוחף אותי להוסיף ולהתקיים. אולי הסבה היחידה, שאני חי, היא לנסות למצא תשובות לשאלות המציקות לי...

אני נאכל מפפנים. אני חי ללא תכלית, כואב וזועק. אני במצב של יאוש.

ברגע זה אני שוכב לישון. עוד מקדם. מקדם מדי. מדוע איני רוצה להשאיר ער? מפני שאין לי דבר לעשותו בעודי ער. ללמד? - לשם מה? איני רוצה טעם בכך. לקרא? מה לקרא? לשם מה? מה ארויח מפה שאחרים כותבים? הם כותבים על ענייניהם, רעיונותיהם, חיייהם. אין בכך כדי לפתור את בעיית חיי.

"אם נו, להרדם? - לשם מה? כדי לקום מחר ולחזור על התהליך שנית. האם זקוק אני לשינה? הרי אין אני עיף כלל. זהו רגע של ריקנות רגע שאין בו כלום. רגע נצחי..."

... כבר כמעט בת שש עשרה. האם מסגלת את להאמיו, שחיית כבר כמעט רבע מכל תקופת חיי? לחרק, החי רק ימים מועטים, נדמה ודאי שהוא חי תקופת זמן עצומה. אולי מסבה זו נראת לנו, שיש לנו עוד נצח שלם של חיים.

האדם אינו חי לעולם ועליו לנצל כמדת וכלתו את תקופת חיי. עליו להשתדל למצות אותם עד תמם. כיצד למצות אותם, איני יכל לומר לך. אלו הייתי יודע בברור, הרי שמחצית מחידת החיים הייתה נפתרת. אני רק יודע, שאיני רוצה להגיע לגיל מסוים, להסתכל סביב ולגלות פתאם שלא יצרתי דבר, שאני ככל שאר בני האדם שאצים ורצים כמו חרקים, אצוא ושוב, ולעולם אינם עושים דבר, חוזרים על שגרת חיייהם ויורדים אלי קבר בהשאינם צאצאים, שרק יחזרו על ה'לא-כלומיות' שלהם עצמם."

נקודות לדיון:

- מי כגד? האם זיפית שצה יהיה אדם גילוני? (צה לא משנה כי גם גילוניים פסוקים בשאלת המשפחה הגיים)
- מדוע הכותב (מלא במשבר כה עמוק? מדוע הכותב סבור כי הוא ג' "בזלום שבזר והרוס"? האם אמונה במציאות ה' גלרוב אמבט שונה על הזלום? כיצד?
- הכותב מצביר בדבריו אג היצירה האישית ("לזלול פגאום של יצרתי דברי"). מהי אשיבות היצירה? מהי יצירה? כיצד באמצעות היצירה (תמודד עם בליית המצוריות בגיים? ("מלך) שאין לו סוף של גיים ומות?")
- האם המעשה על מהות הגיים ומפקידנו בזלום היא מעשה פוריה ומקדמת או מדכאת?
- מדוע הזבדה שהכותב ג' גיים (וגיים אינה מספקת אולי?

בסיום הספר כותב יוני את הדברים הבאים. ימים ספורים לפני מבצע אנטבה:

"אני עומד בשלב קריטי בפרשת חיי ובפני משבר פנימי עמוק, שמערער זה מזמן את שרשרת מושגי. המגוחך והעצוב בכל הפרשה הוא שהפתרון היחיד, שצורת חיי עד כה מאפשרת לי, הוא להמשיך באותו חריש עמוק - באותו שדה מייגע, שבו אני נמצא. אני עייף רוב הזמן, אבל זה רק חלק מן הבעייה - איבודתי את אותו הזיק החיוני כל כך לעשייה - את זיק חדות היצירה, ההתחדשות, ההתעוררות...אני עושה דברים כיון שצריך לעשותם ולא מפני שאני רוצה לעשותם. וחוזרת השאלה המצירה - האם מותר לי לחיות כך, לעבוד כך ולכלות את עצמי?...הנה, רוב הדברים שכתבתי מוצגים כסימני שאלה. אילו ידעתי את התשובות, הרי שלא הייתי מתלבט כל כך ומתייסר כל כך."

מסקנה: אצל יוני החיפוש אחרי משמעות הוביל אותו עד יומו האחרון!

סיכום כתוב לתלמידות:

אופציה א רבת מלל:

יוני נתניהו בדבריו עוסק בשאלה מהותית: מהי התכלית שלשמה באנו לעולם.

הוא טוען שאי אפשר לחיות מתוף הדחס הבסיסי של החיים. זה שטחי מידי לחיות רק בשביל לחיות. הוא מתוסכל מכך שהחיים מלאי ריקנות. הוא לא מוכן לחיות כמו אותם האנשים שמתרוצצים בעולם בתחושה שהחיים שלהם מלאים אבל בעצם החיים שלהם מלאי ריקנות. הם לא יוצרים שום דבר משמעותי.

לטענתו, מה שהופך את החיים שלנו לחיים אמיתיים אלו חיים שיש להם תכלית. תכלית זו גם תשאר אחרי מותנו. לשם מילוי תכלית זו עלינו למצות אותם עד תומם על ידי כך שניצור דברים משמעותיים בעולם הזה. כל אחד צריך למצוא את הדרך הנכונה עבור למצות את חייו.

אופציה ב בנקודות:

- חוסר במשמעות בחיים יכול להוביל למשבר, ללא קשר למצבו הפיזי של האדם או לרמת חייו.
- שאלת משמעות החיים יכולה להטריד מאוד ולכן חשוב לעסוק בה, גם אם עדיין לא עלתה מאליה.
- יוני מפנה את שאלת משמעות החיים לידידה בת 16. כבר בגיל זה אנו צריכים ליצוק משמעות לחיינו.

מזכר אשפור הצה אפשר אהרטיב על אנשים שמי גיים של משמעות - שהבנת ילו רזיונות...

ואהרטיב על יוני נעניה לפי מלך הקישור הבא:

<http://machshevetlev.cet.ac.il/ShowItem.aspx?ItemID=808aa165-dasf-4312-9C01-26b486050ae1&lang=HEB>

הפנמה

יוני נתניהו כותב:

"אני עומד בשלב קריטי בפרשת חיי ובפני משבר פנימי עמוק, שמערער זה מזמן את שרשרת מושגי. המגוון והעצוב בכל הפרשה הוא שהפתרון היחיד, שצורת חיי עד כה מאפשרת לי, הוא להמשיך באותו חריש עמוק - באותו שדה מייגע, שבו אני נמצא. אני עייף רוב הזמן, אבל זה רק חלק מן הבעייה - איבדתי את אותו הזיק החיוני כל כך לעשייה - את זיק חדות היצירה, ההתחדשות, ההתעוררות...אני עושה דברים כיון שצריך לעשותם ולא מפני שאני רוצה לעשותם. וחוזרת השאלה המצירה - האם מותר לי לחיות כך, לעבוד כך ולכלות את עצמי?...הנה, רוב הדברים שכתבתי מוצגים כסימני שאלה. אילו ידעתי את התשובות, הרי שלא הייתי מתלבט כל כך ומתייסר כל כך"

מהם גיושטיק אוקרא דבריו של יוני?

האם קרה אק שמש דברים דומים? פרטי את האקרה וכנטי האם לשיט משהו זעניין. אם כן, כיצד פולג?

כנטי ליוני מכנז גשומה:

יוני יקר.

אמיני,
